

КРУМЪ ЯСНОВИДЕЦЪ

*

Царска воля да обади,
Вика гърлестъ глашатай:
«Нека всякой да го знай —
Царя заповедъ издаде!

Отсега ще сж лозята
Собственостъ на самий царь;
Доходътъ отъ гроздовъ даръ
Ще припада на хазната.

Въ градовете ще да има
Не повече отъ една,
И то царска, механа, —
Та отъ нея да си зима,
За потреба и наслада,
Вино който пожелай, —
Ала само своя пай,
Тъкмо колкото се пада!

Че омръзна вечъ на царя,
Все пияниците пътъ
Да му пречатъ — изъ градътъ,
По селата, низъ пазаря.

Който и да билъ и дето
Да било, да знай отъ днесъ —
Найде ли се нетаврезъ,
Ще овисне на въжето!

Нека тамо се люлее —
Чакъ изъ грешната му плътъ
Съсъ виното и духътъ
До когато изветрее!

Царя заповедъ издаде —
Нека всякой да я знай!»